

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.697 van 29 februari 2000

A. 88.162/XIII-1441

In zake : **LEPORCK** Pol,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Christian VAN LANGENACKER,
advocaat,
rue Agimont 3
4000 Luik,
tegen :
de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van Lands-
verdediging.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 30 november 1999 ingestelde vordering, waarbij Pol LEPORCK de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 11 maart 1999 betreffende het in huur nemen van terreinen gelegen op het grondgebied van de gemeenten Bitsingen, Juprelle, Oupeye, Herstal, Luik, Wezet, Blégny, Soumagne, Herve, Pepinster, Verviers, Theux, Jalhay, Stavelot, Malmedy, Sankt Vith en Amel;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 22 februari 2000 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Chr. VAN LANGENACKER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer M. OFFERMANS, adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 19 oktober 1999 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld die hetzelfde doel hebben als deze vordering; dat hij afstand heeft gedaan van die vordering tot schorsing en dat die afstand is toegewezen bij arrest nr. 84.683 van 14 januari 2000; dat de advocaat van verzoeker bij een brief van 30 november 1999 een afstand had willen aanvragen, maar dat de zaak

waarvoor de afstand is aangevraagd, door een materiële fout niet met zekerheid kon worden vastgesteld; dat dezelfde advocaat op de terechtzitting van 22 februari 2000 aangeeft dat het zijn bedoeling was voor Pol LEPORCK de afstand aan te vragen van het schorsingsberoep en van het beroep tot nietigverklaring ingesteld op 19 oktober 1999 en ingeschreven onder het nummer A. 87.380/XIII-1396; dat naar aanleiding van het arrest waarbij de afstand van de vordering tot schorsing wordt toegewezen, verzoeker geen verzoek om voortzetting van de procedure heeft ingediend en dat, gelet op de verklaring die zijn advocaat op de terechtzitting heeft afgelegd, als vaststaand kan worden beschouwd dat hij er geen zal indienen binnen de gestelde termijn, die op 24 februari 2000 verstrijkt;

Overwegende dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 79/99 van 30 juni 1999 heeft geoordeeld dat "artikel 17, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 12 januari 1973, (...) de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet (schendt) doordat het bepaalt dat een vordering tot schorsing kan worden ingesteld uiterlijk samen met het beroep tot nietigverklaring waarvan zij het accessorium is", waarbij het zich op de volgende overwegingen baseert :

" Ook al is het mogelijk dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat het gevolg is van de bestreden handeling, zich pas voordoet nadat het beroep is ingesteld, toch moet worden opgemerkt dat de wet de schorsing niet afhankelijk maakt van de verwezenlijking, maar wel van het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, en dat de verzoeker normalerwijze in staat is om het bestaan van dat risico in te schatten zodra hij zich heeft voorgenomen de nietigverklaring van de voor hem griefhoudende handeling te vorderen.

Bovendien en buiten beschouwing gelaten de mogelijkheden zich tot de gewone rechter in kort geding te wenden, moet worden opgemerkt dat de verzoeker die bovenvermeld risico niet heeft ingeschat

op het ogenblik dat hij het beroep instelde, indien de termijn niet is verstreken, een nieuw beroep kan instellen en er een vordering tot schorsing kan bijvoegen";

Overwegende dat deze laatste overweging betrekking heeft op het geval dat het mogelijke nadeel zich pas achteraf voordoet, maar dat ze eveneens kan worden doorgetrokken naar het geval dat een verzoeker, zoals in casu, beseft dat zijn eerste beroep en zijn eerste vordering tot schorsing onregelmatigheden bevatten die de ontvankelijkheid ervan in het gedrang brengen; dat deze overweging, op basis waarvan het Hof de betrokken bepaling als grondwettig heeft beschouwd, noodzakelijkerwijze inhoudt dat het nieuwe beroep kan worden ingesteld tot de termijn verstreken is, zonder dat de afstand van het eerste beroep al toegewezen hoeft te zijn; dat de procedure om de afstand toe te wijzen, hoe vereenvoudigd ook, immers enige tijd beslaat, zodat slechts zelden de afloop ervan zou kunnen worden afgewacht om bij de Raad van State op geldige wijze een nieuw beroep in te stellen en de Raad, eventueel bij uiterst dringende noodzakelijkheid, uitspraak erover te laten doen;

Overwegende dat het feit dat de bij het eerste beroep tot nietigverklaring aangevatte procedure nog altijd hangende is, met het oog op de coherentie tussen de rechtspraak van het Arbitragehof en die van de Raad van State geen belemmering mag vormen voor de ontvankelijkheid van de nieuwe vordering tot schorsing, inzonderheid wanneer vaststaat dat verzoeker niet om de voortzetting van de procedure in de eerste zaak wenst te verzoeken; dat de vordering tot schorsing moet worden behandeld overeenkomstig de artikelen 12 en volgende van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek van de vordering tot schorsing voort te zetten.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op negenentwintig februari tweeduizend door :

de HH. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,
SCOBY, toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier, De wnd. Voorzitter,

G. SCOBY.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.